Från Onkel Sams rike.

För Svenska Canada-Tidningen, av NILS F:SON BROWN.

Chicago den 24 aug. 1922.

Samuel Gompers, American Federation of Labors president, torde vara så bekant för denna tidnings läsare, att en introduktion icke är nödvändig. Om Gompers icke förstått att göra sig ryktbar, så ha hans ord och gärningar varit sådana, att han blivit **beryktad** och beryktad över hela den s. k. civiliserade världen. Gompers har ock bildat skola, och hans lära går som bekant under namnet gomperism — ett ord, som i sig innesluter all den mörka reaktion, som en smart arbetarfakir är mäktig. På Gompers kan en hel del av ansvaret läggas för den amerikanska arbetarrörelsens efterblivenhet, försumpning och kampodugliighet. På honom kan en stor del av skulden skjutas, att den amerikanske arbetaren i dag, trots landets oerhörda industriella utveckling, står så fjärran från den emancipation, som dock borde vara alla arbetares mål och mot vilken klassbröderna i Europa förstått och förmått att komma betydligt närmare. Under sådana förhållanden kan det väl knappast förvåna, att Samuel Gompers kanske är den mest hatade och föraktade av alla amerikanska arbetarfakirer, icke blott av de vakna och socialistiska arbetarna utan även av progressiva personer, som icke direkt bekänna sig till socialismen och som icke stå i direkt kontakt med arbetarrörelsen.

Denne Samuel Gompers har nu på gamla dagar sett sanningen — sades det för en tid sedan. Han hade nämligen skrivit en artikel i "New York Times" i anledning av de stora kol- och järnvägstrejkerna här i landet. Och i denna artikel underströk författaren, att industrien bör vara till för folkets tjänst och icke till för några fås förtjänst. När man läste detta uttalande av den gamle arbetarfakiren, måste man ovillkorligen gnugga ögonen och förvånad fråga sig: Gompers har väl aldrig gått och blivit socialist? Ty man erinrade sig, att han alltid utspytt sitt hat och föraktmot dem, som förkunnat just en dylik lära. Gomperismens kärnpunkt har nämligen alltid varit ett bredbent ställningstagande i amerikanism och kapitalism. Den har förkunnat, att det icke är något fel på samhällssystemet, att kapital och arbete äro bröder, som böra söka att komma väl överens, att kapitalet är berättigat till en "skälig" förtjänst och arbetaren till en lön, som i själva verket endast utgjort en mycket liten procent av denna förtjänst. "En god lön för en god dags arbete" och "the full dinner pail" ha varit gomperismens A och O. Samhället är egentligen bra som det är, och på det nuvarande produktionssystemet bör man icke klaga. Kapitalisterna äro berättigade till sitt och arbetarna till sitt — lilla. Hundra procent amerikanism så det förslår!

Men de, som glatt sig över, att Gompers blivit socialist eller gripits av fruktan däröver — alltefter uppfattning och läggning — hade varit ute för tidigt. De hade icke läst hela hans artikel eller också icke fattat, vad de läst. Gompers hade ingalunda sett sanningen. Han hade endast sett halva sanningen — och knappast så mycket.

Ty redan i artikelns inledande rader heter det, att den nuvarande konflikten — de stora strejkerna — "är ett uttryck av en fundamental dispyt mellan industri och finans." Och han återkommer längre ned i artikeln flere gånger till denna tanke. Han har fallit för den mycket vanliga falska slutledningen i Amerika, som ser en konflikt mellan Wall st. eller de stora finansmagnaterna å ena sidan och folket lett av industrimagnaterna å den andra. De förra, menar Gompers, representera förtjänsten och de senare tjänsten.

Att en dylik tankegång gränsar till det vanvettiga, torde ligga i öppen dag för litet var. Säkerligen skulle arbetarna finna en fin allierad i industribaronerna, om de skulle komma på den vansinniga idén att sluta förbund med dessa i en kamp mot Wall st. Om något så otroligt skulle inträffa och man lyckades ta kål på finansmagnaterna, skulle naturligen arbetarna befinna sig på precis samma punkt, som när striden började. Industribaronerna skulle fortfarande utöva den obarmhärtiga makt över slavarna, som de nu i gott samförstånd med Wall st. utöva. Visserligen förekomma då och då brytningar mellan å ena sidan finansens män och industriens. Så ligger för närvarande Henry Ford i luven på Wall st. och ropar i sin tidskrift "Dearborn Independent" på dess krossande. Men denna oenighet vidkommer icke arbetarna — kan icke komma dem vid. Ty både finansmagnater och industribaroner äro deras fiender — de sistnämnda lika mycket som de förstnämnda. För dem är det ganska likgiltigt vilken av dem som har makten — förtrycket och utsugningen äro precis desamma från båda hållen. Gompers har visserligen alldeles rätt, då han säger, att industrien bör vara till folkets tjänst och icke till för några fås förtjänst. Men en förändring i den riktningen kan endast åstadkommas genom både industri — och finansmagnaters krossande. Den kan för övrigt bli verklighet först med socialismens införande.

Samuel Gompers har i verkligheten sett endast en liten, mycket liten bråkdel av sanningen. Men det kanske är vackert så för en Gompers som av storkapitalismen blivit nämnd "det starkaste bålverket mot socialismen."

* * *

Den amerikanske farmaren är i likhet med sina kolleger i de flesta andra länder i allmänhet icke socialist. Han har haft svårt att förstå industriarbetaren och arbetarrörelsen i allmänhet. Mot den radikala ideologien har han i allmänhet varit fientlig. Här är icke platsen att granska orsakerna till denna farmarens i grund och botten självförstörande och motsägande attityd. Avsikten är endast att konstatera faktum.

I vissa delar av landet, där jordmånen varit mera lämplig för radikal propaganda och där de hårda erfarenheterna så trängt jordbrukaren in på livet, att han tvingats att stanna och reflektera, har visserligen under de senaste åren en frontförändring ägt rum. Detta gäller särskilt North Dakota och Oklahoma. I dessa stater har Non Partisan League och dess idéer fått ett synnerligen starkt grepp om farmarbefolkningen. Denna organisation är i grund och botten icke socialistisk. Den torde dock kunna beteckna såsom progressiv och radikal. Och ett av dess utmärkande tecken är uppriktiga försök till ett närmande till industriarbetarna, en bättre förståelse av dessas strävanden och mål och en uppriktig vilja till praktiskt samarbete med dessa mot dem, som utsuga såväl farmare som industriarbetare.

Men detta uppvaknande — eller vad man nu skall kalla det — bland landets jordbrukare börjar nu bli ganska allmänt utöver hela landet. Dessa strävanden och dessa sympatier äro väl visserligen ännu både trevande och dunkla. Men vet kanske icke alltid precis, vad man vill, vilka förändringar man åsyftar och vilka metoder som äro de bästa. Men man har en stark förnimmelse av, att det nuvarande systemet är övermoget, ruttet, ja, olidligt att fördraga. Men vill en förändring. Och man vänder sig mot städernas arbetare, som man förut både föraktat och bekämpat såsom samhällsomstörtare och odjur i allmänhet. Det var icke synnerligen många år sedan, som man sällan eller aldrig mötte ett sympatiens ord från farmarens sida vid större arbetstvister och strejker. Farmaren ställde sig i allmänhet vid sådana tillfällen på kapitalisternas sida mot arbetarna. Vi behöva endast erinnra om generalstrejken i Canada — speciellt i Winnipeg — 1919. Det stöd, som kom från farmarnas sida till förmån för de strejkande var minimalt. I allmänhet stod den canadensiske jordbrukaren vid det tillfället i harnesk mot arbetarna. De svenska farmarena i Canada utgjorde dock i det stora hela ett vackert undantag. Men deras sympatier och ansträngningar drunknade i den stora massan av ovilja och rent av hat mot de strejkande.

Men nu ha andra dagar stundat. Farmaren vänder sig alltmer mot industriarbetaren. Den verkställande direktören för Farmers National Council, som under det senaste året företagit resor som fört honom till nästan alla amerikanska stater av någon betydelse, har i en nyligen utgiven broschyr vittnat härom. Under dessa resor kom mr Marsh i beröring med tusentals människor av alla samhällsklasser, men mest farmare. Om dessas attityd gentemot de strejkande berättar han bland annat:

"Det har glatt mig ofantligt att under mina resor få höra så många farmare uttrycka sin sympati med de strejkande järnvägs- och kolgruvarbetarna. En del av dessa farmare ha gjort direkta förluster på strejken. — Naturligtvis äro en del av storfarmarna — isynnerhet stora fruktfarmare — mot strejken, men majoriteten, av nästan alla farmare jag talat med i olika stater, sedan strejken vid järnvägsverkstäderna utbröt, önska se de strejkande vinna. Och samma uppfattning ha de rörande kolstrejken. Icke en enda farmare, med vilken jag talat om president Hardings hotelse att tvångsutdriva folk, att arbeta i järnvägsverkstäder och kolgruvor, har gillat detta. De inse, att detta förslag är ett fruktansvärt vittnesbörd om presidentens dumhet, liksom hans förslag att utkalla trupper."

Ett steg framåt sålunda bland de jordbrukande folklagren — ett uppvaknande, om man så vill. I de val, som hållas i november skall säkerligen detta uppvaknande komma till ganska eklatanta uttryck. Man väntar progressiva segrar nästan utefter hela linjen. Det börjar se mörkt ut för Warren G. Harding och det gamla gardet inom hans parti. Ett allmänt skred förutspås, när folket om några månader går till valurnorna. Men ännu är steget långt till den allmänna upplysning och förståelse av de sociala frågorna, som skola möjliggöra det producerande folkets — såväl farmarnas som arbetarnas — emancipation från det förtryck, under vilket de lida lika.

Nils F:son Brown.

Gynna Svenska Canada-Tidningens

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen ikläder sig dock intet moraliskt ansvar för i dessa skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av papperet och med bläck. 2. Skriv så tydligt och kortfattat samt på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande.

REDAKTIONEN.

RESEBREV FRÅN VÅRT RESANDE OMBUD.

Just några rader från eder resande. Jag vistas för tillfället runt Dryden, Ont., en för farmning i alla avseenden lämplig plats. Det är vad "mixed faring" beträffar. Här omkring är det en del skandinaver spridda runt om i skogarna, mest nere vid någon vacker och på samma gång fiskrik sjö. Så om mjöl och kött någon gång skulle trista ta de spö och krok, och det slår aldrig fel, att de få grytan full. Dryden är en ganska vacker liten stad med cirka ett tusen innevånare. Den ligger efter C. P. R. cirka 80 mil öst om Kenora och 215 mil från Winnipeg Här är en ganska stor papperfabrik, som för närvarande sysselsätter en 300 arbetare. Men som det är meningen att denna sommar utvidga densamma, bliver det nog plats för ett hundratal till. Här är det ganska goda tider, vad arbete beträffar, ty staden växer och går stadigt framåt. Här bygges för närvarande ett stort stätligt skolhus, vilket är utlåtet på kontrakt till två svenskar, nämligen: Godfrey Nelson i Dryden och A. Bergman i Norman, Ont. Kontraktet gäller cirka $50,000.

Här är även en del goda svenska farmare. Det är nog ingen som har motsvarande västra Canadas farmare, vad bruten jord beträffar och det behöves nog ej, ty vad grödan angår, ger den en avkastning av minst $100 per acre. Den första svenska farmare, jag besökte här, var Lars Martinson. Mr. Martinson kom hit för en tid sedan från Inwood, Man., varest han hade en liten god farm. Han har här ett homestead vid Rice Lake cirka sju mil från Dryden, samt ett litet vackert ställe cirka en och en halv mil från Dryden, varest han lever för närvarande. C. E. Fors är en annan av våra svenska jordbrukare. Mr. Fors har ej mycken bruten jord, men som han upplyste mig om att jordens skötsel är huvudsaken är nog Mr. Fors den bästa att dömma, ty man kunde endast se öronen av hans hästar inne i klöveråkern. Låt mig sedan nämna två av våra skandinaver i Wabigoon, nämligen: Mr. Otto Carlson och Mr. Anton Johnson. De leva i ett litet men naggande gott svenskt settlement cirka tre mil från stationen. Här äro omkring femton skandinaviska familjer och alla sågo ganska välmående ut. Från Dryden fick resan efter den vackra landsvägen förbi stätliga farmhus till ett litet svenskt settlement ungefär fyra mil norr om Oxdrift. Här som på alla ställen, där skandinaver bo, ser man ej annat än spår av flit och ihärdighet. Jag besökte först Mr. R. Asplund, som kom hit för ett år sedan från Lillesve, Man., varest han levde omkring två år hos svärfadern, Torge Pederson. Mr. Asplund synes hava det gott här nere, idet han på den korta tid han varit här byggt sig ett litet fint boningshus samt dito ladugård samt har cirka tre acre under gröda. Vidare besökte jag Mr. Gust W. Johnson, vilken kom hit från Sverige för sex år sedan och är nu en av Oxdrifts bästa klöverodlare. Mr. Johanson fick för en tid sedan hit sina föräldrar, vilka båda synes vara av den gamla goda nordsvenska stammen. Måtte de gamla trivas i det nya landet! Mr. Ed. Lundin är en annan av våra svenskar här, som håller på att skapa sig och sin familj, ett präktigt hem. Som här är ett flittigt byggande av goda hus och ladugårdar på varje farm samt vågarbeten runt om, så behöver ingen här gå sysslolös. Besökte även Mr. Chr. Nordlund, som vad farmning beträffar, ej står efter för någon. Men det är nog som Mr. Nordlund sade, att det är ej stor konst att farma gott och bördigt land. Skulle vara roligt se litet flera av de skandinaviska farmarna skriva några rader till tidningen från skilda delar av Canada. Jag är övertygad om, att ni alla har något av intresse att omtala. Som jag för tillfället är i Eagle River och är sjuk, vet jag ej, när jag kan skriva nästa gång.

22 aug. 1922.

G. Ivarson.

ELEVATOR-ARBETAREN.

Ett litet kväde, om jag får lov
att uti bladet teckna!
Hur raskt och hurtigt, det måste gå
att fyrtumspik med yxan nederslå!
Det duger ej att efter kråkor kika!
Ty basen står ju där, med sin stora pipa,
han drar ett bloss och rök utbolmar han,
Men hvad han tänker, du ej utfundera kan.

Så höres ropet: Quittingtime, Boys!
Och slut det bliver med all det nojs,
dock höres någon på en visa gnola
om alla flickor, som bor under sola.
Från tidig morgon till senan kväll
den samma visan sjunges om, och om igen.
Ett bildat språk man sällan hör,
men lättjefullt man oftast tungan rör.

Sent en natt: "Tyst, vad få vi se?"
Jo, en svart korpulent och eldig rarieté
och nästan alla till tältets öppning rusar.
En underlig varelse, ty den alla tjusar
med sina på britchen hängande svarta ben!
Jo, du kan tänka, att gossarna var ej sen
det underliga djuret uti natten föra,
om du vill veta mer: Ask the Boys!
Så får du höra!

F—g.

NÅGRA ORD TILL PASTOR C. J. ENGVALL.

Med anledning av Eder uppmaning åtskilliga gånger i S. C. T. till svenskar här i Canada att insända fotografier av kyrkor, föreningshus, fäster och tillställningar samt nybyggarkojor för utlandssvenskarnas avdelning å Göteborgsutställningen i nästa år får undertecknad be om plats för nedanstående.

Alltsammans är ju gott och väl, om det kan bli närmelsevis så pass fullständigt att hemmasvenskarna kunna få en föreställning om, huru deras landsmän leva och ha det här i det så kallade nya landet i väster. Det må ursäktas mig att jag tvivlar på, att samlingen av fotografierna blir, som den borde bli. Inte så att förstå, att jag tvivlar på pastor Engvalls uppriktighet och välmening, utan sättet att få de intressantaste fotografierna är litet besynnerligt. Får nu i några få ord förklara min mening i den här saken.

Den mänskliga fåfängan är som vi vet stor och därför så blir det troligtvis nog med fotografier av fina hus, kyrkor, föreningshus, fäster och tillställningar; men det blir därmed inte åskådliggjort, hur det vardagliga livet är — särskilt nybyggarlivets vedermödor, umbäranden och försakelser. Helt säkert så blir det för flertalet utställningsbesökande det intressantaste att se, hur deras landsmän få börja sin kamp för tillvaron här och då blir det hälst nybyggarlivet både på prärien och i skogstrakter, som bör vara med. Men att få nybyggarna att sända fotografi av sin ruckliga koja till Winnipeg torde det bli svårt. Ty få om ens någon av dem ha någon kamera och om de händelsevis har ett kort, som någon annan tagit, så vill de hälst ha det kvar. Dessutom är nog intresset för detsamma allt bra matt bland allmänheten. Jag känner inte till, vad uppgörelse pastor E. har med riksföreningen, men det bästa sättet vore nog, om pastor E. hade en kamera med på sina resor och toge av en del nybyggarehus. Det finns nog av dem lite överallt. För den oinvigde är det inte gott att göra några slutsatser, men antog att det blir i den stilen, som ovan antytts, att det nästan uteslutande blir bilder, som tjusar ögat. Bleve det då inte bra åskådningsmaterial för de som ha intresse av att lura hit så många av våra landsmän som möjligt. Därför ska det ena visas, bör annat visas också. Meningen med denna skrivelse är inte att föreskriva någon viss plan att gå efter för pastor E. Detta är utom min befogenhet. Utan saken intresserar mig och därför kan jag inte tiga.

Westerose, Alta.

J. W. Edblad.

PASTOR STARK ÄNNU EN GÅNG.

Herr Redaktör!

Jag har uppmärksammat Edra ursäktande rader i anledning av vad jag för en tid sedan skrev om pastor Starks bedrifter i Sverige. Ni hade fått påstötning från visst håll. Jag vet ju icke vilket detta håll är, men jag anar dess mer. Det är säkerligen från samma andas barn, som nu som bäst därhemma i Sverige på det mest overderhäftiga och smutsiga sätt fara ut mot hederligt, vederhäftigt och upprigtigt folk, som icke äro av precis samma uppfattning i förbudsfrågan — märk icke nykterhetsfrågan.

För min del synes det mig ha varit bättre, om Ni helt och hållet ignorerat påstötningen från dylikt håll. Jag kan icke se, att Ni hade någon som helst anledning att på grund min lilla skrivelse understryka Svenska Canada-Tidningens nykterhetsvänlighet. Jag behandlade aldrig nykterhetsfrågan, icke ens förbudsfrågan. Jag uttalade icke ett ord i dessa frågor. Jag behandlade pastor Stark och hans uppträdande i Sverige. Det var allt. Och vid dessa uttalanden står jag fast. Jag kan med citat ur Sverigepressen i det oändliga bekräfta, vad jag sagt. Jag kan göra citat ur den förbudsvänliga pressen för att sätta fakta bakom mina ord, och jag vill här göra det. Följande är ett sammandrag av den förbudsvänliga Karlstads-Tidningens uppfattning av pastor Stark:

Pastor Stark är ingen gentleman i sin förbudsagitation, det är den radikala och förbudsvänliga Karlstads-Tidningens omdöme om mannen efter att ha hört hans föredrag på stora torget i Karlstad. I detta föredrag använde han nästan oupphörligt, nästan som ett slags omkväde, den fråga, som en tidning framställt: "Hur länge skall pastor Stark få hålla på?" Han sökte direkt och avsiktligt bibringa sina tusen åhörare den föreställningen, att tidningen, som framställt frågan, gjort det därför, att den i pastor Stark fått sin överman, mot vilken den inte kunde reda sig. Att frågan framställts därför att pastor Stark insinuerat att "'spritpressen" var köpt för att bli honom kvitt, nämnde pastor Stark däremot inte ett ord om.

Denna tystnad om själva saken har intresse. Han har utan tvivel läst Nerikes Allehandas referat av föredraget, men inlade ingen gensaga. Han har alltså utslungat den beskyllningen mot de svenska tidningar som motarbeta förbudet, att de äro besoldade. Han har i sin naivitet själv erkänt det otillständiga i denna beskyllning genom den anmärkningen att man "inte kan tänka den högt," men i samma ögonblick som han erkänner det kastar han ut den!

Han vet ingenting om förhållandena här i Sverige i detta avseende, han vet bara hur det var i Amerika — alltså (!!) är det på samma sätt här! Eftersom de amerikanska tidningarna låta betala sig, så göra de svenska det också! Till den grad lättsinnigt ansvarslöst anser sig denne gudman, som uppträder i prästkrage på talarstolen för att markera sin själasörjarställning, kunna ta heder och ära av sin nästa.

Våra svenska förbudsvänner ha inte förtjänat att få sin agitation neddragen till det plan där denne herre står, det är K. T. slutomdöme."

Så mycket för pastor Stark!

Nils F:son Brown.

— — —

Det är ett misstag, att vi "hade fått påstötning från visst håll." Men med kännedom om människonaturens benägenhet att tyda allt till det värsta samt dess oförmåga att skilja mellan sak och person, var det som nämnda förklaring skrevs. Den som läste Er artikel utan förutfattad mening måste förstå, att densamma var riktad mot pastor Stark och hans uppträdande samt att Ni ej behandlade vare sig nykterhetsfrågan eller förbudsfrågan. Andra däremot behäftade med ovan nämnda lyten, sågo helt visst i densamma något helt annat. Därför var det nog av behovet påkallat att klargöra tidningens hållning i denna fråga, vilket ock tydligt framgår av de utfall som göras mot oss i Idog av en skribent. Sagde skribent kan nu se, vad den förbudsvänliga Karlstads-Tidningen säger om uppträdandet av "en av svensk-amerikas största moralkämpar." Vår åsikt är att pastor Stark gjort nykterhetsvännerna i Sverige en björntjänst genom sitt lindrigast sagt grovkorniga uppträdande. — Red.

Med undantag för 100 mil har nu en jämn väg anlagts från Los Angeles till Portland, Oregon — en sträcka av 1,200 mil. Inom mindre än tre år kommer den så kallade Pacific landsvägen att vara fullbordad från canadiska till mexikanska gränsen.

Mrs Mary E. Limberger i Pine Bluff, Ark., som nått den respektabla åldern av 103 år, röstade för första gången i sitt liv i det demokratiska primärvalet härförliden. Hon röstade endast för en kandidat — sin dottersons son, Thomas A. Hill, som är kandidat för legislaturen.

När skördebrådskan är över glöm ej bort att ifylla blanketten på andra sidan samt sända Er prenumerationsavgift — både vad som är resterande samt för ett år i förskott.

Läs vår spalt å sidan 7!

En **Affärsutbildning,** erhållen vid **The Success College,** Winnipeg, är en **Fullständig träning.**

THE SUCCESS är den ledande handelsskolan i västra Canada. Dess överlägsenhet beror på: utmärkt läge, ideala lokaler, förstklassig ledning, kompletta materialer, moderna vittomfattande kurser, expert lärarekår och verksam Anställnings Byrå. Ingen annan handelsskola väster om The Great Lakes kan liknas vid THE SUCCESS i dessa viktiga grenar.

KURSER

Speciella elementar kurser: — Skrivning, läsning, stavning, räkning, språklära, engelska, brevskrivning, geografi m. m. — för de vilka ej haft tillfälle att gå i skola.

Farmares handelskurs: — Speciellt anlagd för att hjälpa de unga farmare att använda affärsmetoder. Innesluter handels-lag, korrespondens, skrivning, bokföring, kontorspraktik, affärsformer, m.m.

Stenografi, affärer, bokhållerl, sekreterare, dictaphone och övriga fullständiga kurser. Dessa utbilda ungt folk för kontorsarbete.

Hemstudie kurser i elementära och affärsämnen för moderat kostnad — för de som ej ha tillfälle att besöka skolan. Fullständiga upplysningar på begäran.

TRÄNA i Winnipeg, där levnadsomkostnaderna äro låga; var de bästa utsikter för anställning finnas, och där vår fria anställningsbyrå står till Ert förfogande.

SUCCESS graduanter finna anställning lätt. Vi skaffa dem goda platser varje dag.

Skriv efter fria prospekter.

THE SUCCESS BUSINESS COLLEGE, Ltd.
Hörnet av Portage Ave. och Edmonton St.
WINNIPEG, MAN.
(Står ej i samband med någon annan skola).

BOB LONG LAGER AV

BARNS OCH GOSSARS OVERALLS SAMT LEKKOSTYMER TILL MINDRE ÄN FABRIKSPRIS

Gossars Pick & Pick Norfolk rockar, storlek 22 till 32. $2.00 levererad.

Gossars Khaki kostymer, Norfolk rockar, bloomer byxor. Storlek 26 till 32. $3.00 levererat.

Gossars Khaki eller svarta Bib Overalls, storlek 22 till 26. $1.00; storlek 28 till 32, $1.25 levererat.

Barns kombination Playalls, ljusblå, mörkblå, khaki, $1.35 levererat.

Gossars starka kombination Overalls, blå. Storlek 22 till 26, $1.95 levererat; storlek 28 till 32, $2.50 levererat.

Gossars starka khaki Kombinationer, storlek 26 till 32, $1.95 levererat.

Gossars Jazz Mössor, 35c. levererat

Drag fördel av detta anbud, då vi garantera dessa priser lägre än fabrikspriset.

Angiv ålder samt om gossen är liten eller stor för sin ålder.

McLean & Garland, Ltd.
City Hall Square, Winnipeg

PATENTER
Trade Marks — Copyrights.
Fetherstonhaugh & Co.
Den gamla etablerade firman 36—37 C. P. R. Building
Hörnet av Portage & Main St.
Winnipeg.
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firman. Skriv efter upplysningar.

Mme RAWNEY
Vetenskaplig Palmist
Frenologist
Kan konsulteras om alla livets skiftten: affärer, kärlek eller bekymmer samt med samma grad av känsla och förtroende som ni konsulterar er advokat, läkare, bankir eller mäklare. Jag är troligen den största expertan bland min profession. All heslig garanterad. Tid 10 f. m. till 9 e. m.
Ste. 1, Steele Blk.
Portage Ave.
För att hjälpa dem i nöd ger jag mina tjänster fritt.

Alla slags svenska varor samt allt inom speceribranschen
ALLTID PÅ LAGER HOS
P. NELSON
Äldsta skandinaviska handlande i Wpg.
409 Dufferin Ave., Winnipeg.
Tel. St.John 319

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER.

Skörden och trösken på Canadas prärier.

Säden skäres med självbindare och sättes upp i kärvar.

Nu är det brådskande dagar ute på Canadas prärier. Nu är tiden inne, då vår farmbefolkning skall inhösta lönen för sitt släp och slit från tidigt på morgonen till sent på kvällen. Nu gå farmarna med ljusa förhoppningar ut att bärga in sin skörd och då känna de det ej så tungt, även om de måste stiga upp kl. 5 på morgonen samt hänga i till sent på kvällen. Alla äro nu i farten — både far och mor och den lejda hjälpen samt naturligtvis även barnen, om de ock äro så små att de knappast kunna hålla i en rävsa.

Man kan ej förundra sig över att farmarna vilja ha hyggligt betalt för sina produkter, då man tänker på vilken möda och svett det har kostat dem. Säd och potatis komma ej till av sig själva och att uppföda kreatur samt mjölka och tillverka smör tager ock tid och arbete, ja, mycket arbete.

Nu gick ju visserligen vetenämnden om styr, men om farmarna blott hålla hop samt envist ha det stora målet i sikte, så måste den dag komma, då de få vad med rätta dem tillkommer för sitt arbete. Vi ha alltid sagt och vi upprepa det igen: Då tiderna bli dåliga, är farmaren den första, som får kännas därvid; men då tiderna bli goda, är farmaren den sista, som får någon nytta därav.

Våra bilder visa scener, som nu äro vanliga överallt på Canadas vida prärier. Den översta avbildar, hur säden slås med en självbindare, som drages av fyra hästar. Den nedre bilden visar, hur det går till att trö-ska med en modärn ångmaskin.

Om vädret är fint, skörden god och priserna något så när, så är det liv och lust på farmen, när trösken pågår. Mor i huset far omkring som en yr höna samt ordnar med allt möjligt gott och kraftigt att äta samt ser till att manfolket får maten i rätt tid.

Det är väldiga lass av mat, som går åt på en stor farm under dessa dagar. Mycken mat går det som sagt åt, men så är det ock hårt arbete som uträttas.

Ute på åker och äng är det far i huset som regerar samt ger order till höger och vänster. I dessa tider är det hans stora dagar.

Av alla rapporter att döma ser det ut som om skörden i allmänhet blir ganska god och det är ju gott och väl. En annan sak är att få hyggligt betalt för de efter så hårt och utslitande arbete frambringade skördarna.

En ångtröskmaskin i arbete på Canadas prärie.

GYNNA.
Svenska Canada-Tidningen!